

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

עלון מס' 15 פרשת בשלח תשע"ט

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד הימני בזה"ק לפרשת יתרו

זוהר הר"ב פרשת חקת-בלק

מנוק מדבש	וילנא	יום
תסה	סג ע"א	ראשון
תעד	סג ע"ב	שני
תפד	סד ע"א	שלישי
תצג	סד ע"ב	רביעי
תקב	סה ע"א	חמישי
תקיא	סה ע"ב	שישי
תקיש	סו ע"א	שבת

הקב"ה נתן כח בישראל לשמוע שירת המלאכים

תָּא חֲזִי פִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם רוּחֵיהוֹן הָיָה תְּבִיר בְּגוּוֹיָיהוּ, וְהוּוּ שְׁמַעִין אֵינּוֹן תּוֹשְׁבֵיחָן וְלֹא יְכַלִּין לְמַחְדֵּי, וּבְשַׁעֲתָא דְכָלְהוּ אוֹכְלִסִּין וְרִתִּיכִין נִפְקוּ בְּשִׁכְיִנְתָּא, כְּלָהוּ אָרִימוּ תּוֹשְׁבֵיחָן וְשִׁירִין קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְאַתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא רוּחֵיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, וְהוּוּ שְׁמַעִין אֵינּוֹן תּוֹשְׁבֵיחָן, וְקָאִים רוּחֵיהוֹן בְּגוּוֹיָיהוּ דְלֹא פִּרְחָן.

בַּר נֶשׁ פִּד אִיהוּ שְׂבִיק פּוֹלְחָנָא כְּדִין יַדַּע תְּבִירוּ דְגַרְמוּי תְּבִירוּ דְרוּחֵיהוּ, כְּפִי יִשְׂרָאֵל פִּד נִפְקוּ מִמִּצְרַיִם כְּדִין טְעִימוּ טְעֵמָא דְמוֹתָא, וְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אִסִּי לוֹן, דְכַתִּיב (שמות יג כא) וַיְהוּ"ה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וְגו', וְכֹל אוֹרְחִין הָיוּ סִלְקִין רִיחִין דְאַסּוֹתָא, וְעֵאלִין לְגוֹפְיָיהוּ וְאַתְסִיין, וּמְקַל תּוֹשְׁבֵיחָן דְהוּוּ שְׁמַעִין הָיוּ חֲדָאן וְנִיחִין בְּרוּחֵיהוֹן.

וּפְרַעָה וְכֹל אֵינּוֹן אוֹכְלוֹסִין דִּילִיָּה הָיוּ אֲזֵלִי בְתַרְיָיהוּ לְאוּזָפָא לוֹן עַד דְנִפְקוּ מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם,

מתוק מדבש

הקב"ה נתן כח בישראל לשמוע שירת המלאכים

ומביא משל לזה, כי בר נש פד איהו שביק פולחנא כדין ידע תבירו דגרמוי תבירו דרוחיה האדם אחר שעזב את עבודתו הקשה אז יודע ומרגיש את שבירת עצמותיו ושבירת רוחו, כפי ישראל פד נפקו ממצרים כדין טעימו טעמא דמותא כך ישראל כשיצאו ממצרים אז טעמו טעם מיתה משבירת גופם ורוחם מקושי השעבוד של מצרים, וקדשא בריף הוא אסי לוין והקב"ה ריפא אותם, דכתיב ויהו"ה הולך לפניהם יומם וגו' ומפרש איך ריפא אותם, ואמר כי וכל אורחין הוּ סלקין ריחין דאסותא כל הדרכים היו מעלין ריחות של רפואה, ועאלין לגופייהו ואתסיין ונכנסו לגופם ונתרפאו, ומקל תושבין דהוּ שמעין הוּ חדאן וניחין ברוחיהו וקול התשבחות של המלאכים שהיו שומעים היו משמחים אותם ונחו ברוחיהם.

תא חזי פד נפקו ישראל ממצרים רוחיהו הנה תביר בגווייהו בא וראה כשיצאו ישראל ממצרים היו רוחם שבור בקרבם מחמת קושי השעבוד, והוּו שמעין אינון תושבין וְלֹא יְכַלִּין לְמַחְדֵּי והגם שהיו שומעים את התשבחות של המלאכים לא היו יכולים לשמוח מחמת שבירת גופם, ומפרש את הענין ואמר ובשעתא דכלהו אוכלסין ורתיכין נפקו בשכינתא בשעה שכל המלאכים והמרכבות יצאו ממצרים יחד עם השכינה, כלהו ארימו תושבין ושירין קמי קדשא בריף הוּא כולם הרימו קול תשבחות ושירות לפני הקב"ה, ואתער קדשא בריף הוּא רוחיהו דישאל וְהוּו שמעין אינון תושבין והעיר הקב"ה רוחיהם של ישראל והיו שומעים אותם התשבחות, וקאים רוחיהו בגווייהו דלא פרחן ועמד רוחם בקרבם ולא פרח מהם מחמת שירת המלאכים.

וּפְרַעָה וְכֹל אֵינּוֹן אוֹכְלוֹסִין דִּילִיָּה הָיוּ אֲזֵלִי בְתַרְיָיהוּ לְאוּזָפָא לוֹן עַד דְנִפְקוּ מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם

וְכֵן כָּל אֵינֹן רַבְרַבִּין דְּמִמְנָן עֲלֵיהוֹן וְעַל שְׂאָר עַמִּין, אוֹזִיפוּ לָהּ לְשִׁכְיִנְתָּא וּלְיִשְׂרָאֵל כְּלָהּ, עַד דְּשָׂארוּ בְּאֵיתָם בְּקִצָּה הַמְדַבֵּר, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם וְגו'.

פרעה בעצמו לָוֶה את ישראל להוציאם ממצרים

וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם, מֶה פְּתִיב לְעִילָא, וַיִּקָּם פְּרַעֲהָ לִילָה הוּא וְכָל עַבְדָּיו, תָּא חֲזִי נֹקְמָא עֲלָאָה דְּעַבְד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, תְּלַת מוֹתְנֵי הָווּ, חַד דְּעַבְדוּ בּוֹכְרִין בְּמִצְרַיִם, דְּקִטְלוּ כָּל אֵינֹן דְּאִשְׁפָּחוּ, וְחַד דְּקִטְל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לִילָא, וְחַד פֶּד חֲמָא פְּרַעֲהָ מוֹתְנָא בְּבִיתָהּ בְּבִנְוֵי וּבְעַבְדָּיו, קָם וְזָרִיז גְּרַמְיָה וְקִטְל אֶפְרַכִּין וְסַרְכִין וְכָל דְּאִמְלִיכוּ לִיָּה לְסַרְכָּא בְּעַמָּא, עַד דְּאוֹרִינְתָא אֶסְהִידַת עֲלֵיהּ דְּאִיהוּ קָם בְּלִילָא מִמֶּשׁ.

כְּמָה (דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת) דְּלִילָא קִטְל בּוֹכְרִין וְעַבְד נֹקְמִין, הֵכִי קָם פְּרַעֲהָ בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם וְקִטְל וְעַבְד נֹקְמִין בְּסַרְכוּי וְאַפְרַכוּי וְאַמְרַפְלוּי וּבְכָל אֵינֹן רַבְרַבִּין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוֹת יב ל) וַיִּקָּם פְּרַעֲהָ לִילָה (לִילָה מִמֶּשׁ), דְּקָם לְקִטְלָא וּלְשִׁיפָּאָה, אוֹרְחוּי דְּכִלְכָּא פֶּד מַחֲזִין לִיָּה בְּאַבְנָא אִיהוּ אֲתִי וְנִשִּׁיף לְחַבְרִיָּה, כֶּף פְּרַעֲהָ.

מתוק מדבש

בחצות לילה, וְחַד פֶּד חֲמָא פְּרַעֲהָ מוֹתְנָא בְּבִיתָהּ בְּבִנְוֵי וּבְעַבְדָּיו ואחת כשראה פרעה את המות בביתו בבניו ובעבדיו, קָם וְזָרִיז גְּרַמְיָה וְקִטְל אֶפְרַכִּין וְסַרְכִין וְכָל דְּאִמְלִיכוּ לִיָּה לְסַרְכָּא בְּעַמָּא קָם וְזִינן את עצמו והרג השרים והמושלים וכל אותם שיעצו אותו לסרב לשלוח את העם, עַד דְּאוֹרִינְתָא אֶסְהִידַת עֲלֵיהּ דְּאִיהוּ קָם בְּלִילָא מִמֶּשׁ עד שהתורה העידה עליו שהוא קָם בלילה ממש, והיינו שעשה מעשה השכינה הנקראת לילה להרוג את שריו הגדולים.

ופרעה וכל המונו היו הולכים אחריהם ללוותם עד שיצאו מארץ מצרים, וְכֵן כָּל אֵינֹן רַבְרַבִּין דְּמִמְנָן עֲלֵיהוֹן וְכֵן כָּל אוֹתָם שְׂרִים הַעֲלִינִים הַמְמוּנִים עֲלֵיהֶם, וְעַל שְׂאָר עַמִּין וגם השרים הממונים על שאר העמים, אוֹזִיפוּ לָהּ לְשִׁכְיִנְתָּא וּלְיִשְׂרָאֵל כְּלָהּ עד דְּשָׂארוּ בְּאֵיתָם בְּקִצָּה הַמְדַבֵּר כולם ליוו את השכינה ואת כל ישראל עד שחננו באיתם בקצה המדבר הֵדָא הוּא דְכְתִיב וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם וְגו' שפירושו שלוח את העם. (דף מה ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תצא-תצנ)

פרעה בעצמו לָוֶה את ישראל להוציאם ממצרים

ומפרש ואמר כְּמָה דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת דְּלִילָא קִטְל בּוֹכְרִין וְעַבְד נֹקְמִין כמו שהקב"ה דהיינו השכינה בחצות לילה הרג את הבכורים ועשה בהם נקמות, הֵכִי קָם פְּרַעֲהָ בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם וְקִטְל וְעַבְד נֹקְמִין בְּסַרְכוּי וְאַפְרַכוּי וְאַמְרַפְלוּי וּבְכָל אֵינֹן רַבְרַבִּין כמו כן קָם פרעה בארץ מצרים והרג ועשה נקמות בשריו ומושליו ופקידיו ובכל הגדולים, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקָּם פְּרַעֲהָ לִילָה פִּירוּשׁוֹ דְּקָם לְקִטְלָא וּלְשִׁיפָּאָה שקָם להרוג ולהשחית, ואמר כי אוֹרְחוּי דְּכִלְכָּא פֶּד מַחֲזִין לִיָּה בְּאַבְנָא אִיהוּ אֲתִי וְנִשִּׁיף לְחַבְרִיָּה מִדְּרַךְ הַכֶּלֶב כְּשִׁמְכִים אוֹתוֹ באבן הוא בא ונושך את חברו (צס' דרך אמת והעטרת צי גריס נמקוס למצריה ליה עיי"ש), כֶּף פְּרַעֲהָ כֶּן עֲשָׂה פְּרַעֲהָ שֶׁאֵתוֹ שֶׁהַקְּב"ה הֵכָה אוֹתוֹ הֵרַג אֶת חֲבֵרָיו הַשְּׂרִים.

וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהָ אֶת הָעָם ואמר מֶה פְּתִיב לְעִילָא מה כתוב למעלה וַיִּקָּם פְּרַעֲהָ לִילָה הוּא וְכָל עַבְדָּיו ומפרש תָּא חֲזִי נֹקְמָא עֲלָאָה דְּעַבְד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, תְּלַת מוֹתְנֵי הָווּ בא וראה הנקמה הגדולה שעשה הקב"ה במצרים, שלש מיתות היו, חַד דְּעַבְדוּ בּוֹכְרִין בְּמִצְרַיִם דְּקִטְלוּ כָּל אֵינֹן דְּאִשְׁפָּחוּ אחת שעשו הבכורים במצרים כששמעו מפי משה ומת כל בכור זיינו את עצמם והרגו כל אותם שמצאו מפני שלא היו משלחים את ישראל ממצרים, (כמו שדרשו חז"ל צמדטש שומר טוּז מומוֹר קל"ו, על הפסוק למכה מלרים צנכוריס), וְחַד דְּקִטְל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לִילָא ואחת שהרג הקב"ה את כל הבכורים

לְבַתֵּר אִיהוּ הָיָה אֲזִיל בְּשׁוּקֵי וְהָיָה מְכָרִיז וְאָמַר, (שם פסוק לא) קוֹמוּ צְאוּ מִתּוֹף עַמִּי, אֲתוּן קְטֹלְתוֹן לְכָל בְּנֵי מְתָא, אֲתוּן קְטֹלְתוֹן סְרְכֵי וְאִפְרָכֵי וְכָל בְּנֵי בֵּיתִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לֵילָה, פִּינּוֹן דְּבִידְכוּן הָיָה כְּלָא, (שם פסוק לב) וּבִרְכַתְּם גַּם אוֹתִי, דְּלֹא תִקְטְלוּן לִי, וּלְבַתֵּר אִיהוּ בְּגֵרְמִיָּה אוּזִיף לּוֹן וְאִפִּיק לּוֹן מֵאַרְעָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם וְגו'.

מחיבת ישראל הסיבם הקב"ה בים סוף, כדי לעשות להם נם

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דְּרַף הַמְדָּבָר יַם סוּף, לְתַקְנָא אֲרַחָא לְאַתְרֵיהּ, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מֵאֵי שְׁנָא פִּד הוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם, דְּכְּתִיב (שם ה א) שְׁלַח אֶת עַמִּי, (שם ט ב) פִּי אִם מֵאֵן אֲתָה לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי, (שם ד כב) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לֹא הוּוּ גְזִירִין וְלֹא אֲתַקְשְׁרוּ בֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת, וְהִכָּא דְהוּוּ גְזִירִין וְעַבְדוּ פְּסָחָא וְאֲתַקְשְׁרוּ בֵּיהּ, קָרִי לּוֹן אֶת הָעָם, אֲלֹא בְּגִין הֲהוּא עֵרַב רַב דְּאֲתַדְבְּקוּ בְּהוּ וְאֲתַעְרְבוּ בְּהַדְיָהוּ, קָרִי לּוֹן אֶת הָעָם סְתָם, פְּמָה דְאַתָּ אָמַר (שם לב לה) וַיִּגּוֹף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, (שם פסוק א) וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֲהָרֹן, וַיִּרְא הָעָם פִּי בִשֵׁשׁ מֹשֶׁה, וְכֵן פְּלָהוּ.

העוסק בתורה מתנוצץ בו אור השי"ת

וַיְהוּ"ה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם, רַבִּי יוֹסֵי פְתַח, (תהלים כב א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדוֹד,

מתוק מדבש

אָמַר, מֵאֵי שְׁנָא פִּד הוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם מֵהַ שִׁינוּי שִׁכְשַׁחְהוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם דְּכְּתִיב שְׁלַח אֶת עַמִּי שְׁהוּא לְשׁוֹן חִיבָה, וְכַתוּב פִּי אִם מֵאֵן אֲתָה לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי, וְעוֹד כְּתוּב בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל אֱלֹהֵי הַלְשׁוֹנוֹת הֵם לְשׁוֹן חִיבָה, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לֹא הוּוּ גְזִירִין וְלֹא אֲתַקְשְׁרוּ בֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת וּבְאוּתוֹ הַזְמַן עַדִּיין לֹא הָיוּ נְמוּלִים וְלֹא נִתְקַשְׁרוּ בְּהַקְב"ה כְּרָאוּי, וְהִכָּא דְהוּוּ גְזִירִין וְעַבְדוּ פְּסָחָא וְאֲתַקְשְׁרוּ בֵּיהּ קָרִי לּוֹן אֶת הָעָם וְכֵן כְּשִׁינְאוּ מִמַּצְרַיִם שִׁכְבַר הָיוּ נְמוּלִים וְעָשׂוּ פִּסַּח וְנִתְקַשְׁרוּ בְּהַקְב"ה קְרָא לְהֵם הָעָם סְתָם וְלֹא עַמִּי, וּמִתְרַץ אֲלֹא בְּגִין הֲהוּא עֵרַב רַב דְּאֲתַדְבְּקוּ בְּהוּ וְאֲתַעְרְבוּ בְּהַדְיָהוּ קָרִי לּוֹן אֶת הָעָם סְתָם אִלָּא כְּשִׁבִיל הָעֵרַב רַב שֶׁנִּתְדַבְּקוּ בְּהֵם וְנִתְעַרְבוּ עִמָּהֶם קְרָא אוֹתָם אֶת הָעָם סְתָם, הַמּוֹרָה עַל סְתָם אֲנָשִׁים רַבִּים הַמְקוּבְּצִים יָחַד, פְּמָה דְאַתָּ אָמַר, וַיִּגּוֹף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל וְעוֹד כְּתוּב וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֲהָרֹן, וְעוֹד וַיִּרְא הָעָם פִּי בִשֵׁשׁ מֹשֶׁה, וְכֵן פְּלָהוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁכְּתוּב הָעָם הַכּוֹנֵה עַל הָעֵרַב רַב. (דף מה ע"ב, ובכּיאוּרֵינוּ כִּרְךְ הַ עַמִּי תַצַּג-תַּצַּח)

העוסק בתורה מתנוצץ בו אור השי"ת ויהו"ה הולך לפניהם יומם כדי לפרש פסוק זה, רבי יוסי פתח לפרש מש"כ לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר

לְבַתֵּר אִיהוּ הָיָה אֲזִיל בְּשׁוּקֵי וְהָיָה מְכָרִיז וְאָמַר אַחַר כֵּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ הָיָה הוֹלֵךְ בְּשׁוּקִים וְהָיָה מְכָרִיז וְאוֹמַר קוֹמוּ צְאוּ מִתּוֹף עַמִּי, אֲתוּן קְטֹלְתוֹן לְכָל בְּנֵי מְתָא וְצַעַק אַתֶּם הֲרַגְתֶּם אֶת כָּל בְּנֵי הָעִיר, אֲתוּן קְטֹלְתוֹן סְרְכֵי וְאִפְרָכֵי וְכָל בְּנֵי בֵּיתִי אַתֶּם הֲרַגְתֶּם אֶת הַשְּׂרִים וְהַמוֹשְׁלִים וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לֵילָה כְּלוֹמַר אַתֶּם עֲשִׂיתֶם דִּין כְּעֵין הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת לֵילָה, פִּינּוֹן דְּבִידְכוּן הָיָה כְּלָא כִּיּוֹן שַׁעַל יִדְכֶם הָיָה הַכֹּל הָרִי אַתֶּם גִּרְמַתֶּם אֶת כָּל זֶה. וּבִרְכַתְּם גַּם אוֹתִי, דְּלֹא תִקְטְלוּן לִי שְׁלֹא תִגְרַמוּ לְהַרוּג אוֹתִי, וּלְבַתֵּר אִיהוּ בְּגֵרְמִיָּה אוּזִיף לּוֹן וְאִפִּיק לּוֹן מֵאַרְעָא וְאַחַר כֵּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ לוֹה אוֹתָם וְהוּצִיא אוֹתָם מִן הָאָרֶץ הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם וְגו' פִּי שְׁלוּה אֶת הָעָם.

(דף מה ע"ב, ובכּיאוּרֵינוּ כִּרְךְ הַ עַמִּי תַצַּג-תַּצַּח)

מחיבת ישראל הסיבם הקב"ה בים סוף, כדי לעשות להם נם

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דְּרַף הַמְדָּבָר יַם סוּף טַעַם הַדְּבַר לְתַקְנָא אֲרַחָא לְאַתְרֵיהּ כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַדְּרָךְ לְמִקְוָמוֹ הַרְאוּי, ר"ל לִפְנֵי שְׂרִיצַת הַקְב"ה לְעֲשׂוֹת נִס גְּדוֹל בְּקִרְיַעַת יַם סוּף וְלַהֲטַבִּיעַ אֶת הַמַּצְרַיִם לְכֵן הִסִּיבֶם דְּרַךְ יַם סוּף. רַבִּי יְהוּדָה

כִּמָּה חֲבִיבָה אֲוֵרִייתָא קַמִּיה דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֲוֵרִייתָא רַחִים הוּא לְעֵילָא רַחִים הוּא לְתַתָּא, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶצִּית לִיה לְמַלּוּלֵי, לָא שְׂבִיק לִיה בְּהַאי עֲלָמָא, וְלָא שְׂבִיק לִיה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְאֲוֵרִייתָא בְּעֵי לְמַלְעֵי בְּהַ בֵּימָמָא וּבְלִילְיָא, דְכַתִּיב (יהושע א ח) וְהִגִּיתָ בּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְכַתִּיב (ירמיה לג כה) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו'.

תִּינַח בֵּימָמָא, בְּלִילְיָא אַמְאִי, בְּגִין דִּיהָא שְׂכִיחַ לְגַבְיָה שְׂמָא קַדִּישָׁא שְׁלִים, כִּמָּה דְלִית יוֹמָם בְּלָא לִילְיָא, וְלָאוּ אִיהוּ שְׁלִים אֶלָּא דָּא עִם דָּא, כְּךָ בְּעֵי אֲוֵרִייתָא לְאִשְׁתַּפְּחָא עִמֵּיהָ דְבַר נָשׁ יוֹמָא וְלִילְיָא, לְמַהוּי שְׁלִימוּתָא לְגַבְיָה דְבַר נָשׁ יוֹמָם וְלִילְיָה.

השי"ת מקבל נחת רוח מקול תפילות ישראל

וּפְרָעָה הַקָּרִיב, כְּתִיב (ישעיה כו יז) יְהו"ה בְּצַר פְּקַדוֹךָ צָקוֹן לַחֹשׁ וְגו', בְּצַר פְּקַדוֹךָ, לָא פְּקַדִּין יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשַׁעֲתָא דְנִיחָא, אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא דְעַקִּין לְהוּ, וְכַדִּין כְּלָהוּ פְּקַדִּין לִיה, צָקוֹן לַחֹשׁ, וְכָלְהוּ צִלְאֵן בְּצִלּוֹתֵין וּבְכַעוֹתֵין וְאָרִיקוּ קַמִּיהָ צִלּוֹתֵין.

מתוק מדבש

הַקְדוּשׁ הו"י"ה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי יְהו"ו הֵם [בְּכַחֲנִיתָ] הַתְּפָאֶרֶת שֶׁהוּא בְּחַי"ו יוֹם, וְהוּא הַאֲחֵרוֹנָה בְּמַלְכוּת שֶׁהִיא בְּחַי"ו לַיְלָה, כִּי כִּמָּה דְלִית יוֹמָם בְּלָא לִילְיָא כְּמוֹ שְׂאִין יוֹמָם שֶׁהוּא [בְּכַחֲנִיתָ] הַתְּפָאֶרֶת בְּלֹא נִוְקְבִיהָ שֶׁהִיא בְּחַי"ו לַיְלָה, וְלָאוּ אִיהוּ שְׁלִים אֶלָּא דָּא עִם דָּא וְאִין הוּא שְׁלִימוֹת אִלָּא זֶה עִם זֶה וְצָרִיךְ לְחַבְרָם יַחַד, כְּךָ בְּעֵי אֲוֵרִייתָא לְאִשְׁתַּפְּחָא עִמֵּיהָ דְבַר נָשׁ יוֹמָא וְלִילְיָא כִּי צְרִיכָה הַתּוֹרָה לְהַמְצִיא עִם הָאָדָם דֵּהֵינּוּ שִׁלְמוֹד בְּיוֹם וּבְלַיְלָה, לְמַהוּי שְׁלִימוּתָא לְגַבְיָה דְבַר נָשׁ יוֹמָם וְלִילְיָה כְּדִי שְׁתַּהִיָּה שְׁלִימוֹת אִצְלַת הָאָדָם בְּחַי"ו יוֹם וּבְחַי"ו לַיְלָה, ר"ל שִׁיקְשֶׁר אֶת הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה] עִם הַתְּפָאֶרֶת [בְּכַחֲנִיתָ קוּב"ה] וְיִגְרוּם בִּינֵיהֶם יַחַד עֲלִיּוֹן (דף מו ע"א, וּבִבְיֹאוּרֵינוּ כִּרְךָ הַ עַמ' תְּקָא - תְּקָב)

מְזִמּוֹר לְדוֹד (פֶּרֶשׁ"י עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא אֵילַת אַהֲבִים הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שַׁחַר), וְהַקְדִּים בְּשִׁבְחָה שֶׁל הַתּוֹרָה וְאִמְרָה כִּמָּה חֲבִיבָה הַתּוֹרָה לְפָנֵי הַקָּב"ה, כִּי הִיא חֲבִיבָה מְכֹל עֲבוּדוֹת הַמְּשׁוּבָחֹת, שֶׁבְּכֹל מָה שֶׁאֲפִשֶׁר לְעַבּוֹד אֶת הַבּוֹרָא הַתּוֹרָה הִיא הַחֲבִיבָה מֵהַכֹּל, דְּכָל מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֲוֵרִייתָא רַחִים הוּא לְעֵילָא רַחִים הוּא לְתַתָּא שְׂכֵל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה אֲהוּב הוּא בֵּין מַלְאֲכֵי מַעְלָה וְאֲהוּב הוּא בֵּין הַתַּחְתּוֹנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִקְטַל לְשׁוֹן אִשְׁתַּדַּל, דֵּהֵינּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדַּל לְהוֹסִיף תְּמִיד בְּלִימוֹד הַתּוֹרָה, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶצִּית לִיה לְמַלּוּלֵי הַקָּב"ה מִקְּשִׁיב לְדַבְּרוֹ, לָא שְׂבִיק לִיה בְּהַאי עֲלָמָא וְלָא שְׂבִיק לִיה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי וְאִינוּ עוֹזֵב אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁחוּפָף עֲלָיו תְּמִיד, וְאִינוּ עוֹזֵב אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה הַקָּב"ה עִמּוֹ מִמֶּשׁ וְאוֹרֵי מִתְּנוּצֵץ בּוֹ תְּמִיד, וּבְתַנְאֵי שִׁיעֲסוּק בְּתוֹרָה כְּרַאוּי, וּז"ש כִּי וְאֲוֵרִייתָא בְּעֵי לְמַלְעֵי בְּהַ בֵּימָמָא וּבְלִילְיָא וְהַתּוֹרָה צְרִיכָה לְעַסוּק בָּהּ בְּיוֹם וּבְלַיְלָה דְכַתִּיב וְהִגִּיתָ בּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שֶׁאִינָה תּוֹרָה שְׁלִימָה אִלָּא עַל תְּנַאי זֶה, וְכַתִּיב אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו' הִרִי שְׁצָרִיךְ לְעַסוּק בְּבְרִית הַתּוֹרָה בְּיוֹם וּבְלַיְלָה.

השי"ת מקבל נחת רוח מקול תפילות ישראל

וּפְרָעָה הַקָּרִיב כְּדִי לְפַרֵשׁ פְּסוּק זֶה הַקְדִּים וְאִמְרָה, כְּתִיב ה' בְּצַר פְּקַדוֹךָ צָקוֹן לַחֹשׁ וְגו' וּמִפְרֵשׁ מִש"כ בְּצַר פְּקַדוֹךָ פִּירוּשׁוֹ לָא פְּקַדִּין יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשַׁעֲתָא דְנִיחָא אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא דְעַקִּין לְהוּ אִין יִשְׂרָאֵל פּוֹקְדִים אֶת הַקָּב"ה לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו בְּשַׁעֲתָא שִׁישׁ לְהֵם נַחַת אִלָּא בְּשַׁעֲתָא שְׂמַצְעִים אוֹתָם, וְכַדִּין כְּלָהוּ פְּקַדִּין לִיה וְאִז כּוֹלֵם פּוֹקְדִים אוֹתוֹ וּמִתְּפַלְלִים לְפָנָיו, צָקוֹן לַחֹשׁ פִּירוּשׁוֹ וְכָלְהוּ צִלְאֵן בְּצִלּוֹתֵין וּבְכַעוֹתֵין אִז כֹּל יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלְלִים בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת, וְאָרִיקוּ קַמִּיהָ צִלּוֹתֵין וְשׁוֹפְכִים לְבָם לְפָנָיו בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת, וּמִפְרֵשׁ

וְשׁוֹאֵל תִּינַח בֵּימָמָא וְדַאי שְׂבִיּוֹם צָרִיךְ לְעַסוּק בְּתוֹרָה כְּמוֹ שְׂרׁוּב קִיּוֹם הַמְּצוֹת עֵיקַר זְמַנָּם בְּיוֹם, בְּלִילְיָא אַמְאִי אֲבָל בְּלַיְלָה שֶׁהוּא שַׁעֲתָא מְנוּחַת הָאָדָם מִיִּגְעוֹ לְמָה יֵשׁ חַיּוֹב לְעַסוּק בְּתוֹרָה, וּמִשְׂכִּיב בְּגִין דִּיהָא שְׂכִיחַ לְגַבְיָה שְׂמָא קַדִּישָׁא שְׁלִים כְּדִי שִׁיחִיהָ נִמְצָא אִצְלַת הָאָדָם שֶׁם

אימתי, (ש) מוסרף למו, בשעתא דפקיד לון קדשא בריף הוא ברצועוי, פדין קדשא בריף הוא קאים עליהו ברחמי, וניחא קמיה ההוא קלא דלהון, בגין לאתפרעא מן שנאיהון, ואתמלי עליהו ברחמי.

כמה דאוקימנא מתל ליונה עם הנץ וכו', כף ישראל הו קריבין לימא, והו חמאן לימא קמיהו אזיל וסעיר וגלגלוי זקפין לעילא הו דחילין, זקפו עינייהו וחמו לפרעה ולמשירייתיה ואבני גירין ובלסטראין, פדין ויראו מאד, מה עבדו, ויצעקו בני ישראל, מאן גרים האי דקריבו ישראל לגבי אבוהון דלעילא, פרעה, הדא הוא דכתיב ופרעה הקריב, והא אתמר.

מתוק מדבש

התחילה צווחת ומטפחת באגפיה כדי שישמע לה בעל השוכן ויבא להצילה, עכ"ל, כף ישראל הו קריבין לימא כך ישראל היו קרובים אל הים, והו חמאן לימא קמיהו אזיל וסעיר וגלגלוי זקפין לעילא הו דחילין והיו רואים את הים לפנייהם הולך וסוער וגליו עולים למעלה והיו יראים ליכנס בתוך הים, זקפו עינייהו וחמו לפרעה ולמשירייתיה נשאו עיניהם לאחוריהם וראו את פרעה ואת מחנותיו, ואבני גירין ובלסטראין וראו את אבני החצים והבליסטראות, פדין ויראו מאד אז יראו מאד, מה עבדו מה עשו ויצעקו בני ישראל אל ה' ר"ל שעשו תשובה, מאן גרים האי דקריבו ישראל לגבי אבוהון דלעילא מי גרם זה שקרבו ישראל לאביהם של מעלה, ואמר פרעה הוא גרם להם, שהוא היה כרצועה ביד הקב"ה ליסרם ולקרבם לאביהם שבשמים, הדא הוא דכתיב ופרעה הקריב, והא אתמר שהקריב את ישראל לאביהם שבשמים. (דף מז ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תקיג-תקיז)

יותר אימתי מתי הם מתפללים, מוסרף למו פירושו בשעתא דפקיד לון קדשא בריף הוא ברצועוי בשעה שהקב"ה מייסר אותם ברצועה שלו אז הם מתפללים אליו ומבקשים רחמים, ואחר שהתפללו ישראל פדין קדשא בריף הוא קאים עליהו ברחמי אז הקב"ה עומד עליהם ברחמים, וניחא קמיה ההוא קלא דלהון ויש נחת רוח לפניו מקול תפלת ישראל, בגין לאתפרעא מן שנאיהון כדי להפרע משונאיהם, ואתמלי עליהו ברחמי ומתמלא עליהם ברחמים.

כמה דאוקימנא מתל ליונה עם הנץ וכו' משל זה מובא בשיר השירים רבה (פרשה ז' פסוק יונמי נמוי הסלט), וז"ל תני דבי רבי ישמעאל, בשעה שיצאו ישראל ממצרים למה היו דומין, ליונה שברחה מפני הנץ ונכנסה לנדיק סלע ומצאה שם הנחש מקנן, ונכנסה לפנים ולא היתה יכולה להכנס שעדיין הנחש מקנן, תחזור לאחוריה לא תהיה יכולה שהנץ עומד בחוץ, מה עשתה היונה

שבת דא שירתא

אימא ביהר תקדוש (נשא דף קכד ע"ב ברע"מ) וז"ל: ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחי דאיהו האי ספר הנהר יפקון ביה מן גלותא וכו'. וכתב על זה בספר הדרת מלך (סימן ססה) וז"ל: דוק לישניה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הנהר בטוב טעם, וכל חיד הטועמו אומר לי, מה שאין פן הלומדו לגרסא בעלמא שאין מרגיש מתיקות דרב"ש, וכתוב טעמו וראו כי טוב ה', ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרוש אמריו כי נעמו. לכן בשפר הלמוד בפרוש ספר הנהר הקדוש, קל חי חלקנו ימהר יחישה גאלתנו.

פרשת בשלח תשע"ט

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל לכתובת gmail.com@3022233

ה

הנהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בייס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: **02-50-222-33**

על כל דברי
שירות ותשבות
דוד בן ישי עבדך, משיחך.

הופיע !!!

זרה אורו של ספר

תהלים מתוק מדבש

ביאור מקיף ומשולב
מאמרי זוהר הקדוש
וסגולות יקרות
על כל מזמורי הספר

מי שנפשו חשקה
לדבקה בו יתכרך בשמיו
אז ידבק עלמו בספר תהלים
(של"ה מסכת מדות)

לכבוד יומא ההילולא של מוריננו הגה"צ
בעל מתוק מדבש וצוק"ל י"ד שבט הבעל"ט

מוקד הזמנות: **1800-350-330**

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

המשכילים יזהירו מזהר הרקיע

הזמנת כבוד

הננו בזה להזמיןכם
כל קהל עדת ישראל דורשי ומבקשי השם
לבוא ולהשתתף בסעודתא דדוד מלכא משיחא
ולקחת חלק במעמד האדיר לכבוד ה' ותורתו

לחיזוק לימוד הזוהר הקדוש

3 סטים
של ספר
זוהר הקדוש
"מתוק מדבש"
23 כרכים
זוגל
בז המשתתפים

בהשתתפות גדולי ומאודי הדוד שליט"א

בזומא ההילולא של הגה"ק עטת"ד
מוריננו רבי דניאל פריש וצוק"ל
בעל "מתוק מדבש"

שתיערך במוצש"ק פרשת בשלח
אוד לוי"ד שבט תשע"ט הבעל"ט

באולמי אינזליבט-בנות ירושלים רח' בהר"ן 17

עיה"ק ירושלים תובב"א

בשעה 09:00 בערב

הוציא לאור אברהם
מרכז מתוק מדבש

